

Karkalin luonnonpuiston järjestyssääntö

Metsäntutkimuslaitos on luonnonsuojelulain (71/23) 3 §:n sekä luonnonsuojelulain muutoksen (672/91) 16d §:n nojalla antanut päätöksellään 20.12.1993 Karkalin luonnonpuiston järjestyssäännön.

Karjalohjan kunnassa sijaitseva Karkalin luonnonpuisto on perustettu vuonna 1964 lailla 432/64 ja sen rauhoituksesta, hallinnasta ja hoidosta on säädetty luonnonsuojelulain 2 §:ssä sekä asetuksella 433/64. Järjestyssääntöön on otettu em. laeista ja asetuksesta johtuvat määräykset. Lisäksi järjestyssäännössä on määräyksiä, jotka Metsäntutkimuslaitos on maanomistajan ominaisuudessa ollut oikeutettu ja velvollinen antamaan. Järjestyssäännön määräykset noudattavat periaatteita, jotka on esitetty ympäristöministeriön vahvistamissa Karkalin luonnonpuiston hoidon ja käytön runkosuunnitelmassa (vahvistettu 27.11.1985) sekä hoidon ja käytön erityissuunnitelmissa (vahvistettu 26.1.1988). Tämä järjestyssääntö koskee myös alueita, jotka myöhemmin liitetään luonnonpuistoon. Luonnonpuiston rajat on merkitty maastoon järjestyssäännön liitteessä esitetyn rajamerkein.

Karkalin luonnonpuisto on perustettu Suomen oloissa harvinaisen monimuotoisen, kulttuurin muovaaman lehtoluonnon sekä harvinaisten kasvi- ja eläinlajien suojelemiseksi ensisijassa tieteellistä tutkimusta varten.

[Luonnonpuisto on siirtynyt Metsäntutkimuslaitokselta Metsähallituksen hoitoon ja hallintaan 1.1.2002 lukien; ks. luonnonsuojeluasetuksen (160/1997) 7 § ja valtioneuvoston asetus (545/2001) Karkalin luonnonpuistosta annetun asetuksen 3 §:n kumoamisesta. Luonnonsuojelulain (71/23) on korvannut uusi luonnonsuojelulaki (1096/1996).]

1. Rajoitukset

Luonnonpuistossa ei saa harjoittaa luontoa, maisemaa tai muuta ympäristöä muuttavaa tai häiritsevää toimintaa. Kiellettyä on siten

- luonnon roskaaminen ja saastuttaminen,
- maa- ja kallioperän vahingoittaminen, kivien ja maa-ainesten ottaminen ja siirtely,
- kasvillisuuden vahingoittaminen, sienestys ja marjastus sekä muu elävien ja kuolleiden kasvien, sienten ja niiden osien ottaminen
- kalastus rannalta käsin, metsästys sekä muu eläinten tappaminen, pyydystäminen ja hätyyttäminen, pesien häirintä ja hävittäminen sekä kuolleen eläimen jäänteiden, jättösarvien tms. ottaminen kohdassa 3 mainitun poikkeuksin,
- leiriytyminen ja avotulen teko,
- luonnonpuistossa olevien koealojen, opasteiden ja muiden rakennelmien turmeleminen,
- muita kävijöitä häiritsevä toiminta sekä koirien, kissojen ja muiden kotieläinten päästäminen vapaaksi luonnonpuistoon.

2. Liikkumisoikeudet

Luonnonpuistossa saa liikkua ainoastaan jalan tai hiihtäen ja vain maastoon merkityillä poluilla sekä levähdyspaikoilla ja uimarannalla. Uiminen ja vesialusten rantautuminen on sallittu vain tämän järjestyssäännön liitteessä osoitetulla paikalla.

Merkityiltä poluilta poikkeaminen, polkujen ulkopuolella liikkuminen ja rantautuminen muualla kuin siihen osoitetulla paikalla on kielletty ilman Metsähallituksen kirjallista lupaa. Ajoneuvojen käyttö, maastopyöräily, ratsastus ja ilma-alusten laskeutuminen on niin ikään kielletty. Ajoneuvot tulee jättää niille varatuille paikoitusalueille.

3. Metsähallituksen luvalla sallitut toimet

Metsähallitus voi antaa luvan tieteellisessä tarkoituksessa tapahtuvaan polkujen ulkopuolella liikkumiseen, tutkimustoimintaan sekä kasvi-, eläin- tai maaperänäytteiden ottoon, sikäli kun se ei merkittävästi muuta alueen luonnontilaa.

Luonnonpuistoon kaatuneen, muualla luvallisesti metsästetyn riistaeläimen noutaminen sekä metsästyksen yhteydessä haavoittuneen eläimen jäljittäminen on sallittu vain Metsähallituksen luvalla ja ohjeiden mukaan.

Lupaa näihin tai muuhun järjestyssäännöstä poikkeavaan toimintaan haetaan kirjallisesti Metsähallitukselta.

4. Muut määräykset

Luonnonpuiston rauhoitusmääräykset eivät rajoita asianomaisia viranomaisia näiden suorittaessa luonnonpuiston valvontaa, hoitotoimia tai muita virkatehtävien hoitoon liittyviä toimia puiston alueella. Rauhoitusmääräykset eivät estä luonnonpuistoa koskevan asetuksen (433/64) 1 §:n mukaisia viranomaisten, laitosten tms. toimenpiteitä.

Luonnonpuiston valvojan tehtävänä on huolehtia siitä, että alueella noudatetaan siitä annettuja säädöksiä. Valvoja voi antaa luonnonsuojelutarkoituksessa tähän järjestyssääntöön perustuvia määräyksiä, joita kävijän on noudatettava.

Luonnonsuojelua valvovalla viranomaisella ja luonnonpuiston valvojalla on lain 432/64 mukaan oikeus ottaa haltuunsa metsästys-, kalastus-, keräily- tai muut välineet, joita on käytetty tai aiotaan käyttää vastoin luonnonsuojelualueella noudatettavia säännöksiä tai määräyksiä. Haltuunotto-oikeus koskee myös luvattomasti pyydettyjä eläimiä ja sieltä otettuja kasveja sekä kaikkea muuta sellaista, mitä luonnonpuistosta on kielletty ottamasta tai siellä käyttämästä.

Luonnonpuistoa koskevan asetuksen (433/64) ja tämän järjestyssäännön sisältämät säännökset, joiden mukaan eräät toimenpiteet luonnonpuistossa sallitaan, eivät perusta kellekään laajempaa oikeutta kuin mitä asianomaiselle muuten kuuluu.

Rikkomukset luonnonpuiston järjestyssääntöä vastaan tai luonnonsuojelulaissa (71/23) tarkoitettua rauhoitusmääräystä vastaan rangaistaan luonnonsuojelulain nojalla, jollei teosta ole muualla laissa säädetty ankarampaa rangaistusta.